



AgEcon SEARCH
RESEARCH IN AGRICULTURAL & APPLIED ECONOMICS

The World's Largest Open Access Agricultural & Applied Economics Digital Library

This document is discoverable and free to researchers across the globe due to the work of AgEcon Search.

Help ensure our sustainability.

Give to AgEcon Search

AgEcon Search

<http://ageconsearch.umn.edu>

aesearch@umn.edu

*Papers downloaded from **AgEcon Search** may be used for non-commercial purposes and personal study only. No other use, including posting to another Internet site, is permitted without permission from the copyright owner (not AgEcon Search), or as allowed under the provisions of Fair Use, U.S. Copyright Act, Title 17 U.S.C.*

No endorsement of AgEcon Search or its fundraising activities by the author(s) of the following work or their employer(s) is intended or implied.

A HAMBURGI GYÜMÖLCS- ÉS ZÖLDSÉGPIAC^X

A szerző 1965 tavaszán tanulmányozta a hamburgi gyümölcs- és zöldségpiacot. Tapasztalatairól az alábbiakban számol be.

Világviszonylatban nő a kertészeti termelés és a kertészeti termelvényekkel (gyümölcs, zöldség, szőlő, vágott virág, dísznövény, faiskolai cikkek stb.) való világkereskedelem. A hivatalos FAO statisztika szerint a főbb mezőgazdasági termékek közül a búza és cukor exportja után közvetlenül a gyümölcs következik, megelőzve olyan fontos cikkeket, mint a kukorica, rizs, árpa, kávé és burgonya.

Európa a gyümölcs világforgalmában mint felvevőpiac igen jelentős szerepet játszik. A hamburgi gyümölcs- és zöldségpiac már a múlt század második felében európai nagypiac volt, ahol gazdát cserélt a világ minden részének gyümölcstermése. A második világháború pusztításait kiheverve, e kétmilliósvilágváros, az NSZK legnagyobb városa az európai gyümölcskereskedelem legjelentősebb piacává fejlődött. A világkikötőn keresztül lebonyolódó import és export érdekében 1962-ben nyitották meg a korszerűen felépített új gyümölcs- és zöldség-, valamint virágnagypiacot.

Külön szabadkikötő, különleges építészeti bevezetőutak, teherpályaudvar tartozik a nagypiacához. A gyümölcs- és zöldség-nagycsarnokon kívül a virág eladására külön csarnok szolgál, mely kissé távolabb esik a nagycsarnoktól. A csarnokok légkondicionáló berendezéssel, elektromos szállítóberendezésekkel, gázenergiával fűtött melegvízhálózattal és az összes szükséges hírközlő-, jelzőberendezésekkel ellátottak. Külön árverési csarnok (veiling rendszerű, villanyórával kombinált, gyorsan bonyolódó árverés), étterem, bankok, vámhivatal és egyéb berendezés biztosítja a napi 5000—10 000 vagon zöldáru, friss vagy szárított gyümölcs forgalmát.

Egyedül 1962-ben a gyümölcs- és zöldségforgalom 347 513 t volt, 318,3 millió DM értékben. Ebben pedig nem szerepel az a mennyiség, mely a szabadkikötőben cserél közvetlenül — kirakás nélkül — gazdát. Hamburg a természetes ellátóövezete egész Észak-Németországnak, azonkívül Alsó-Szászországnak, sőt az Észak-Rajna—Weszfália térség jelentős részének is. A gyümölcs és zöldség egy részét a hamburgi térségben termelik, más része importárúként érkezik tengeri, légi vagy szárazföldi úton a tengerentúlról, a Földközi tenger mellékéről, Hollandiából, Franciaországból, Magyarországból, Jugoszláviából, Bulgáriából és Lengyelországból. Hamburgi importőr cégek azután reexportálják a megvett árut a skandináv országokba, főleg a szomszédos Dániába. Dániából, Hollandiából és Belgiumból, valamint Francia- és Olaszországból pedig igen sok vágott virág (tulipán, szekfű, nárcisz, mimóza stb.) érkezik a hamburgi virágcsarnok árveréseire. Az évi forgalom egyre nagyobb (1958 = 28 millió DM, 1961 = 36,4 millió DM az eladott virág értéke). Hamburgban a fő cikk elsősorban a gyümölcs. Az árumegosztás a következő: 57% gyümölcs és déligyümölcs, 40% zöldség és burgonya, 3% konzerv és hordós áru. (A virágpiac külön egységként szerepel.)

Ottlétekor módomban állott összehasonlítani az Agraria cég vezérigazgatójának, Gerhard Allerding úrnak szíveségéből a dán, holland, román, magyar, nyugat-német és ausztráliai származású Jonathánt. Szemre, kikészítésre mindegyik szépet mutatott, bár a nyugatnémet, dán és holland Jonathán színe sápadtabb, mint az ausztráliai vagy a magyar Jonatháné. Íze viszont egyik országból származó almásem múltá felül a szabolcsi Jonathánt. Kár, hogy a magyar almákat nem tavasszal exportáljuk, mondták vendéglátóink, mert akkor sokkal többet kapnánk érte, s nem rontaná a korábbi

magyar Jonathán dömping a hamburgi piac almaárait.

A hamburgi szakkörök a magyar származású gyümölcs- és zöldségfélék iránt élénk érdeklődést tanúsítanak,

azonban áruink csomagolásával és kikészítésével még nincsenek minden esetben megelégedve.

(Nyékes István.

SZAKIRODALOM

A MEZŐGAZDASÁGI ÜZEMTAN ÚJ EGYETEMI TANKÖNYVE

Dobos—Jankó—Tóth—Vágsellyei :

MEZŐGAZDASÁGI ÜZEMTAN

(Mezőgazdasági Kiadó, 1965.)

A múlt év végének figyelemre méltó könyvvújdomsága volt Vágsellyei István és Jankó József professzorok, valamint Tóth Mihály és Dobos Károly egyetemi docensek szerzőségében megjelent Mezőgazdasági Üzemtan. A kötet elsősorban tankönyv céljait szolgálja, de ezen túlmenően kielégítheti a kézikönyv iránt érdeklődő szakemberek igényeit is.

A szerzőknek korábban is jelent meg azonos című egyetemi tankönyvük (1960 és 1962). Nyilván e „folytonosság” révén került a könyvbe az a megjelölés, hogy „harmadik, átdolgozott, bővített kiadás”. Úgy vélem felesleges volt e megjelölés. A most megjelent könyv ugyanis alapvetően új mű, amely sem szerkezetében, sem tartalmában nem alapul a korábbi kiadásokon. Rögton hozzá is teszem: az új Mezőgazdasági Üzemtan előnyére szakadt el az első két kiadástól (pontosabban az előző tankönyv két kiadásától).

Az új könyv tartalma öt fő részre tagolódik:

A mezőgazdasági termelés vállalati formái és tényezői.

A növénytermelés szervezése.
Az állattenyésztés szervezése.
Segéd- és feldolgozó üzemek.
A gazdálkodás.

Már e felsorolás is érzékelteti a szerzők kísérletét a mezőgazdasági üzemtan ismeretanyagának újabb csoportosítására. Még inkább érzékelhetővé válik ez a törekvésük az egyes részek behatóbb tanulmányozása során.

A *mezőgazdasági termelés vállalati formái és tényezői* című rész a mezőgazdasági üzemtan vállalati gazdaságtan jellegének megfelelően a mezőgazdaság vállalati formáiból indul ki, majd a mezőgazdasági üzemtan ökonómiai jellegének megfelelően a gazdaságossággal és a jövedelmezőséggel kapcsolatos fogalmakat tárgyalja, és csak ezután tér a termelés tényezőire és a termelőerők üzemgazdasági-üzemszervezési kérdéseire. A könyv e részének felépítésében megnyilvánuló újszerű törekvés biztatónak tekinthető a mezőgazdasági üzemtan további fejlődése szempontjából is. A fejezet végén tekintélyes részt elfoglaló szállításszervezési anyag azonban túlságosan függeléként hat ebben a keretben.

A *növénytermelés szervezése* című rész már hagyományosabb felépítésű. Ismerteti a földhasználatot (művelési ágak), a talajerőgazdálkodás (szerves- és műtrágyázás), a melioráció (talajjavítás, talajvédelem, öntözés), valamint a növénytermelés szerkezetével kapcsolatos üzemszervezési anyagot. E résznek ez a hagyományos felépítése azonban számos tartalmi újdonságot takar. Különösen a takarmánytermelés összetételének megszervezésére közölt mód-